

## ÎNCHEIERE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
judecători

Iulia Sîrcu  
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Irina Balagula împotriva Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență) cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017,

### c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2016, Irina Balagula s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că activează din anul 2013 în calitate de specialist al secției apărare împotriva incendiilor a direcției Situații Excepționale a mun. Chișinău, în grad special - căpitan.

La 05 iunie 2010, la OSC Centru, mun. Chișinău reclamanta și-a înregistrat căsătoria cu Vladimir Balagula, iar la XXXXX s-a născut copilul XXXXX.

Astfel, la 22 aprilie 2016 reclamanta s-a adresat cu o cerere prealabilă către Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență) prin care a solicitat achitarea indemnizațiilor pentru îngrijirea copilului minor până la vârsta de 3 ani.

A menționat reclamanta că la 25 mai 2016 a primit răspuns de la pârât privind respingerea cererii înaintate.

Consideră reclamanta că pârâtul refuză neîntemeiat cerințele sale, din care motiv a înaintat acțiune.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza Legii nr. 87-XVI din 20 aprilie 2006 pentru ratificarea Convenției OIM nr.183 privind revizuirea Convenției asupra protecției maternității din 1952, art. 124 alin. (1) și (2), 327, 331 Codul muncii, art. art. 2, 5 alin. (1) lit. d), 16, 18, 27 al Legii cu privire la îndemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22.07.2004; ordinul MAI nr. 168 din 17 iunie 2015, Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002, art. 166 și 167 Cod de procedură civilă, art. 16-17 Legea contenciosului administrativ.

Susține reclamanta că pârâtul urmează să repare și prejudiciul moral cauzat în sumă de 10 000 lei, deoarece pârâtul în mod intenționat a refuzat achitarea acestor plăți, iar refuzul lor având doar scop de neexecutare la timp a obligațiilor sale, fapt care a prejudiciat-o moral, legate de căutarea unui avocat și susținerea prezentului proces judiciar.

La fel, consideră reclamanta că pârâtul urmează să achite și cheltuielile de judecată legate de intentarea prezentei cauze civile, și anume asistența juridică, pentru care a achitat avocatului suma de 3 000 lei.

Solicită Irina Balagula admiterea cererii de chemare în judecată, obligarea pârâtului de a stabili, recalcula și achita îndemnizația lunară pentru creșterea copilului, în cuantum ce constituie 30% din baza de calcul stabilită conform art.18 Legea privind îndemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, încasarea din contul pârâtului în folosul reclamantei cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei și încasarea din contul pârâtului în folosul reclamantei cu titlu de prejudiciul moral cauzat suma de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Irina Balagula a fost admisă parțial, fiind declarat ilegal și neîntemeiat refuzul Serviciului Protecției Civile, Situațiilor Excepționale cu nr. 19/7-B-71/16 din 25 mai 2016 privind stabilirea, calcularea și achitarea Irinei Balagula a indemnizației pentru îngrijirea feciorului Alexandru până la vârsta de 3 ani. A fost obligat Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale să emită actul privind stabilirea, calcularea și achitarea Irinei Balagula a indemnizației pentru îngrijirea fiului Alexandru până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat. S-a încasat din contul Serviciului Protecției Civile, Situațiilor Excepționale în folosul Irinei Balagula cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3 000 lei. S-a respins pretenția Irinei Balagula privind încasarea prejudiciului moral, ca fiind nefondată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 26 ianuarie 2017, Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență) a declarat apel asupra hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale (actualmente Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017.

La 01 noiembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 80).

Iar, la 08 decembrie 2017, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 01 noiembrie 2017 (f.d. 80), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a indicat că consideră neîntemeiate hotărârile instanțelor inferioare, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material ce guvernează raportul juridic litigios.

A mai indicat recurentul că instanțele de judecată nu au calificat corect, din punct de vedere juridic acțiunea cu care au fost investite, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, invocând totodată motive de fapt și de drept similare celor din instanța de apel și prima instanță.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 ianuarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei intimata nu și-a valorificat drepturile procedurale și nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia în privința recursului înaintat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale), ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale), se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judcători

Ion Druță

Galina Stratulat